

imod fremlagt som et Skin, en ikke fuldstændig Opfyldelse af den Pligt, der maa paaliggende Regjeringen, saa er hele Folket varet om, hvad der sandsynligviis er Tilfældet, at Regjeringen savner det constitutionelle Liv og vil betræde en anden Vej. Dermed siger jeg ikke, at man kan forhindre Betrædelsen af denne Vej; men dersom Noget skal kunne sætte os istand til at forhindre Saadant, saa er det det at være varet. I det praktiske Liv har det ogsaa stor Betydning, om Forsamlingen bliver udsat to Maaneder, uden at have faaet Finantsloven forelagt; thi naar den atter træder sammen, nærme vi os Slutningen af Finantsaaret; og naar den da først faaer Finantsloven forelagt, kan der indtræde Omstændigheder, som kræve en yderligere Ufsættelse, og saa kan man overmaade let komme til at være lige ved Finantsaarets Slutning, uden at have endt Finantslovens Behandling. Er derimod Finantslovsforslaget meddeelt, er det Alle bekendt og kommet dem til Hænde, saa er enhver istand til at forberede sig saaledes, at Bearbejdelsen deraf kan skee med temmelig Lethed, og skulde det ogsaa komme til, at man maatte give et extraordinairt Votum, da skeer det med større Kjendskab til Forholdene, end det ellers vilde kunne skee. Det forekommer mig derfor, at Sagen ogsaa har en praktisk Side; men det er jo ganske vist, at det ikke er en af de vigtigere Sider af Loven.

Vi komme nu til det næste Punkt, som man ogsaa mener skulde staae i nogen Strid med Grundloven. Derom har der allerede flere Gange fundet en Forhandling Sted mellem Regjeringen og Folkethinget. Spørgsmaalet er her om at bringe Regjeringen til, som den tidligere allerede har begyndt, at erkjende i Lovsform, hvad denki Gjerning; saa nogenlunde synes at have boiet sig for, at nemlig Grundlovens Bud med Hensyn til Finantsloven netop er det, som her i Forslaget er indeholdt, at saaledes er den forstaaet, saaledes maa den forstaaes, og saaledes kan den forstaaes. Den ærede Minister sagde: Skattelove — og det meente han fremgik af Grundlovens Behandling — skulle holdes udenfor Finantsloven; — ganske rigtigt! men Grundloven vilde være

intetfælgende, om de Skattelove, som vare holdte udenfor Finantsloven, skulde kunne bruges som Opkrævningsmiddel i det Aar, hvori Finantsloven har angivet, hvad der maa opkræves. Den ærede Indenrigsminister gjorde en Forskiel mellem Indtægter og Udgifter, om jeg forstod ham ret; han sagde, at med Hensyn til Udgifter er det vist, at der ikke kan skee nogen Foranstaltning, som savner Hjemmel i Finantsloven, men at Indtægter derimod kunne komme udenfor Finantsloven, og at Love med Hensyn til dem, Skattelove kort sagt, kunne blive til uden at være Dele af Finantsloven. Jeg er enig med den høitærede Minister dert, at Skattelove kunne blive til uafhængige af Finantslove, men de kunne ikke komme til at faae Gyldighed som Finantslove, som berettigede til at opkræve efter, medmindre dette Aars Finantslov har optaget dem, medmindre de for dette Aar ere blevne til Finantslove. Dette er, troer jeg, ogsaa et ganske vigtigt Punkt. Jeg er overbevist om, at, hvad enten vi faae det sat igjennem i Lovsform eller holde det til at blive Praxis, saa er det en af de sidste Ting, vi tør taale, at nogen Skattelov kan blive til, uden at have faaet samme Behandling og uden at være gaaet samme Vej som Finantsloven; medmindre Forudsætningen er, at den ikke skal gjælde for dette Aar, men først faae Gyldighed næste Aar, saafremt Finantsloven optager den, at Meningen altsaa er, at den til den Tid kun, saa at sige, er et dødt Bogstav. Mere forlanges heller ikke her i Forslaget. — Naar den ærede Minister siger, at begge Thing staae paa lige Fod, og han sandsynligviis derved mener, at Regjeringen er berettiget til at forelægge for hvilket Thing, den finder det meest passende, alle Lovforslag, Finantsloven undtagen, saa indeholder dette Lovforslag ikke nogen Indsigelse derimod, men gjør kun sin Ret gjældende i Henhold til Grundloven, nemlig, at ingen Lov kan faae finansiel Virksomhed, uden at den først har været fremlagt i Folkethinget. Saalænge den ikke er kommen frem som Bevillingslov, saalænge kan den ikke have indrømmet Regjeringen Brugen af Pengemidler eller Opkrævningen af Pengemidler, og som Bevillingslov, det er Finantslovens Charakter, maa den komme frem. Jeg skal ikke omtale de mindre,